

Előfizetési árak:
 Égész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-90 szám
I. EMELET
 hová a lap szerkesztői részét illető minden közlemény intézendő.
 Kéziratok vissza nem adandók.
 Hirdetéseket a kiadóhivatalban vételnek: 2/3

Kossuth Ferenc békeszózata.

Pécs, 1895. június 12.

Kossuth Ferenc az „Egyetértés“ tegnapi számában a kecskeméti kirándulás hatása alatt elmélkedik a függetlenségi és 48-as, vagy amint Kecskemét óta nevezi, a függetlenségi párt szakadásáról, s arra a konkluzióra jut, hogy ki-ki járjon az országban s éljen jogával teljesíteni polgári kötelességét és szervezni pártját; de ennek a kötelességnek teljesítése nem igényli szükségszerűleg azt, hogy a két függetlenségi párt vad erélylyel egymásnak rontson.

Ez a végkövetkeztetés azonban nem egészen felel meg a dolgok természetének, a melyből szükségszerűleg folyik, hogy a ketté szakadt párt mindegyik töredéke, a mikor külön szervezkedik s ebből a célból követőket szerezni jár szerte az országban, első sorban is volt társai felett törpácát, az egyik, hogy igazolhassa a kilépés szükségszerű voltát, a másik, hogy tisztázhassa magát a vád alól, mintha az ő magatartása idézte volna fel a szakadást.

Ebben a kölcsönös öngigazolásban s a másik pártáryalatnak ebből szükségszerűleg folyó pelengére állításában rejlik a pártszakadásnak az az óriási veszedelme, melyet Kossuth Ferenc a maga egész nagyságában jellemez, a mikor felkiált: „a választások előtt a függetlenségi párt vagy egységes lesz, vagy elpusztul!“

Többször foglalkoztunk már ezen a helyen azzal a kérdéssel, vajjon szükséges volt-e a pártszakadás s ma ismét csak annak a meggyőződésnek vagyunk kénytelenek kifejezést adni, hogy elvi szükségszerűség erre nem forgott fenn, mert az egyházipolitikai kérdésekben a párttagok közt fenforgott divergenciák nem idézhették fel egymagukban a szakadást a javaslatok törvényerőre jutása után, a mikor eme kérdések aktualitása idején nem volt képes ez a nézeteltérés a pártban nagyobb mérvű bomlást előidézni.

A mikor Eötvös Károly és néhány társa

kivált az anyapártból, akkor még érthető volt a kilépés az egyházipolitikai kérdésekben való állásfoglalás indokából, de a mikor azok a kérdések, a melyekre az a Kossuth Ferenc szerint „szerencsétlen határozat“ vonatkozott, már megszűntek törvényhozási akció tárgyát képezni, akkor már csak személyes torzsalkodások, sértett ambíciók, vagy talán még kevésbé tiszteletreméltó törekvések képezhették a szakadás titkos rugóit.

És a kettészakadt pártnak öngigazolási küzdelme egymás ellen éppen azért oly néves, mert az ország közvéleménye előtt tisztán áll az az igazság, hogy a függetlenségi és 48-as párt elveit valló képviselők a mindent domináló elvet: a haza függetlenségének elvét rendelték alá személyes tekinteteknek s nem szivlelték meg azt az igazságot, melyet Kossuth Ferenc is hangoztat tegnapi cikkelyében, hogy „a személy feláldozása az ügyért nemcsak erény, de kötelesség.“

Kossuth Ferenc Kecskeméten védő szárnyai alá fogadta Eötvös Károlyt, „a magyar függetlenség egyik leghívebb bajnokát“, mit ez nyomban azzal hálalt meg, hogy a legnagyobb buzgósággal igyekezett kiszélesíteni azt az elválasztó árkot, mely a függetlenségi párt két árnyalata közt tártong, és nem vélünk csalódnai, ha azt hisszük, hogy a lecke, melyet Kossuth Ferenc az „Egyetértés“-ben a „vad erélylyel egymásnak rontó két függetlenségi pártnak“ ad, első sorban az ő kecskeméti védencének szól.

Eltelünk itt attól, hogy Eötvös Károly ur a hatvanhetes kiegyezés legbuzgóbb és tevékeny pártolójából vedlett át „a magyar függetlenség leghívebb bajnokává“, mert utóvégre is már a szentírásban is meg vagyunk irva, hogy többet ér egy megtért bűnös kilencvenkilenc igaznál, de azt aztán joggal megkövetelhetnők tőle, hogy igazán „megtért“ legyen.

Ebben a tekintetben azonban Eötvös úr nagyon rászolgált arra, hogy függetlenségi bajnokságát kételkedve fogadjuk, mert a kit, mint a függetlenségi és 48-as párt elnökét annak idején

bottal kellett kergetni Kossuth Lajos meglátogatására; a kinek mindig sürgős dolga akadt a vidéken, a mikor a közjogi ellenzék leghevesebb ütközeteit vívta az országgyűlésen; aki akkor, a mikor az ellenzék a kormányt és a házelnököt a Kossuth-gyász alkalmával tanusított kvalifikálatlan magatartásukért feleletre vonta, társaival együtt a folyosóra szökött; de a ki mindannyiszor fel-emeli hatalmas szavát, valahányszor ezt a kormány érdekében pártállásának nyílt eldobása nélkül csak teheti: azt hazánk függetlenségének bajnokául tekintenünk nem lehet, még ha Kossuth Ferenc erősíti is ezt.

Hiszszük azonban, hogy Kossuthnak is csakhamar le fog hullani szeméről az a hályog, melyet Eötvös fényes tehetségének ragyogása növesztett, s be fogja látni, hogy nyílt és őszinte állásfoglalás, politikai egyeneslelkűség többet ér a legragyogóbb szónoki tehetségénél.

Erre következtetünk legalább Kossuth Ferenc tegnapi cikkelye után.

*** A közös pénzügyminiszterium üsletei.** A közös pénzügyminiszterium, mint Bosznia, Hercegovina kezelője, újabb időben nagy számban köti meg a legkülönbözőbb üsleteket az okkupált tartományok javára. Ez ellen tulajdonképen nem volna kifogásunk, de igenis határozottan kell szólnunk arról, hogy Kállay közös pénzügyminiszter legújabbban a Bosznia érdekében kötött üzletében az illető vállalkozóknak állami kamatgaranciát biztosít. Így akarnak legújabbban létrehozni egy boszniai földhitelbankot két millió forint alaptőkével, melynél a közös pénzügyminiszterium négy százalék kamatot garanciál s így tárgyalnak most egy bécsi bankkal, az okkupált tartományok állami tulajdonában lévő vasművek eladása iránt már nem is 4, hanem 4 és fél százalékos kamatgaranciával. Magyarország a kamatgaranciális rendszerrel tudvalevőleg igen szomorú tapasztalatokat szerzett s így éppenséggel nincs okunk arra, hogy oly kötelezettségekbe, melyeket Magyarországon még maig sem tudunk egészen kiheverni, belemenjünk Boszniában azért az erőszakosan osztrákosító politikáért, melyet ott minden téren folytatnak. Már pedig,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Immaculata.

— Szeretem!

A templom magas, izezett oszlopai komoran visszhangozták azt a szót. A hanghullám megremegtetette az oltáron lobogó gyertyák fényét, alatta meghajolt minden láng s bókolván sugta mindenik egygyel tovább: szeretem.

Az orgona egy percre elhallgatott, aztán az is felsírt halkán, csendesen: szeretem.

Szeretem! ott reszketett még a fehér fátyolos menyasszony ajakán, megsápadt vonásain. Az éjszaka kigyult fényesség, a hűvös őszi estébe beleszórdott napsugár volt ez a szó. Sűrű, sötét felhői mögül előbukott reá a nap, a gót ablakok színes üvegekockáihoz odasimultak a fának lombjai és tapasztolni kezdtek a levelek.

A mit az áhitat hordott az oltár számolyához, összeborszongtak a virágok a forró, szenvedélyes hangra és szerelmesen hajtogatták egymásfelé eltikkadt fejüket. A kibontott zászlók mintha meglebbentek volna üdvözletül s a templom kertjének madarai egyszerű dalba kezdtek.

Szeretem; mintha ezt visszhangozta volna az egész világ s talán arra a percre, míg e szó elhangzott, megszűnt a földön minden nyomoruság, kenyeről álmodott az éhező és boldogságról az, ki szenvedett.

Az eskető pap utószor emelte imára kezeit, aztán szigorú arcával a menyasszony anyjának tekintetét kereste. S mikor összetalálkozott szemük, az asszonynak megcsuklottak a térdei.

Az oltár felett kimagaslott a Megfeszített képe. Az édes anyja azt hitte, azok a fájdalmasan merev

vonások valamint számon kérnek tőle. És ahogy a karzaton felhangzott a Kyrie, összefonódott ujjain egy pillanatra megpihentette homlokát, aztán felemelte szemét az isten ember képére, hogy számoljon tetteiért.

Édes anya... Nem tudom, másnak is ugy hangzik-e, de nekem egy egész világnál több e név. Szent, tiszta, fenséges, olyan, mint az a glória, mely a szűz Máriák képeit ragyogja körül. Ha hallom másnak ajakáról, valami megmondhatatlan melegség fog el, visszaverődik ezerszer a szívemen, s még percek múlva is, mikor már rég eloszlott a hang, azt dobogja: édes anyám...

Az az asszony is, akit most lelke mélyén von kérdőre lelkiismeretének szava, ott térdepel elifehéredett arccal és minden vádra azt kiáltja vissza a szíve: az édes anyja vagyok!

Éz tisztán, a valóság megdöbbentő igazságával él át újra mindent. Látja egyetlen gyermekét a halál küszöbén. Borzasztó egy nap volt az. Rettenetes még a visszaemlékezés is arra. Ott feküdt párnái között lázban, kinoktól égve, mellette ő, az anyja és egy láthatatlan csontváz, a halál. Viaskodtak érte kétségbeesett erőfeszítéssel, elszánt küzdelemmel mind a ketten. Azt hitte, félig el is vesztette már; amint a levegő után kapkodott, a hogy zakatolt, majd meg elcsendesedett kis szíve, a hogy meg hallotta mellének kinos hörgését, örült ráidalmában megfenyegette az istent, aki elveszi tőle. Mintha feleletül a halál gunyos kacagását hallotta volna. Aztán hirtelen egy gondolat lepte meg. Kétségbeesett lelke ujjongva kapott a mentő szalmaszal után.

— Te isten — tördelte kezeit — te kegyetlen isten, hallgass meg! Ha magadnak akarod: legyen a tied, csak az életnek add vissza újra. Esküszöm,

hogy neked adom, neked nevelem, ha megél. Felveszi a fátyolt és téged szolgál egész életén át, csak most ne kívánd magadhoz.

És megélt a gyermek. Gyönyörűen fejlődött nagy leány lett belőle. Még ha nem is az anyja volna, akkor is el kellene ezt ismernie. Ugy akarta, hogy szavának álljon. De a végzet mást akart. Megszólt a szíve; szeretett. Azzal az érzéssel, mely egyetlen és örök, a melynek csirája a teremtés őseréjében van, a mely alkut, lemondást nem ismer, csak boldogit, vagy boldogtalanná tesz. De el nem mulik soha.

És ő látott mindent. Tudta, hogy nem tehet ellene, tudta, hogy a végzet ellen küzdeni nem lehet. De a mikor a boldogságtól félig nevetve, félig sírva vallotta be szívének képzelt titkát gyermeke, akkor mégis elmondott neki mindent. Elmondta, hogyan ajánlotta fel istennek őt és hogy a földnek nincs hozzá joga. A leány felejtetni akart. Nem tudott. Forró szívének lázongását nem bírta lecsendesíteni, fiatalága, szerelme, szívének minden dobbanása boldogságért kiáltott.

S most itt térdepelnek mind az oltár körül; a fehér fátyolt és mirtuszkoszorút férfikezek érintik majd s a szerelem csókja, első ölelése asszonynyá avatják gyermekét!

És az édes anyja nem keres mentséget még sem. Boldog a másik boldogságáért. De azért újra meghajolt s mintha a büntetést csak a maga számára követelné, veri a mellét: mea culpa...

Azt hitte, hogy a Megfeszített feloldotta, megbocsátotta bűnét. Hiszen nem lehetett hozzá kegyetlen, az édes anyja volt!

Megindult a templomból a násznép. A kocsiak hosszú sorban követték egymást hazafelé. Haza, az új otthonba, a hol puha, szerelmes kis fészek várja új asszonyát.

mihelyt Bosnia saját bevételei nem fedezik kiadásait — a es a lehetőség nincs olyan nagyon messze, mint a hogy a közös pénzügyminisztérium feltüntetni igyekszik — akkor bizony nekünk is elő kell állani a kvóta arányában a esetleg fizetnünk kell azt a kamatarányát is, melyet Kállay ur a bécsi bankoknak leköt. Erre pedig se pénstünk, se kedvünk nincsen, annál kevésbé, mert a magyar érdekek Boszniában bizony még a kvóta arányában sem jutnak érvényesülésre.

• Az összes helyi érdekű vasutak egyesítése. Mint jó forrásból értesülünk, egy nagyobb fővárosi bakintézet komolyan foglalkozik azzal a tervvel, hogy az összes magyarországi helyi érdekű vasutakat egy vasutársasággá egyesítse, vagy legalább is egy kezelő-vállalat körébe vonja. A vicinális vasutak jelenlegi hosszúsága Magyarországon 4000 kilométer s így ha a kétségek nélkül nagyszabású terv keresztülvitele sikerül a valamennyi fennálló helyi érdekű vasutársaság, melyeknek száma 75, egy vállalattá lesz egyesíthető, úgy ez az új vállalat oly tekintélyes hálózattal rendelkezne, hogy még a magyar kir. államvasutak nagy hálózata mellett is számottevő szerepet játszana. Az egész terv élén Radó Kálmán volt vasmegyei főispán áll, a ki jelenleg tárgyalásokat folytat a dunántúli vármegyékben fekvő helyi érdekű vasutakkal s mindenekelőtt ezeket óhajtáná egyesíteni, a mire — értesülésünk szerint — meglehetősen kedvező a kilátás. A terv iránt néhány nagyobb németországi bank igen élénken érdeklődik és a legnagyobb készséggel volna hajlandó a szükséges tőke megszerzésére.

Hirek.

Pécs, 1895. június hó 12

— **(Róssa ünnepély.)** Megirtuk, hogy a „Pécsi dalárda“ f. hó 15 én (szombaton) az alapszabályszerű estély helyett „Róssa ünnepélyt“ rendez a Scholtz-féle „Abbásiában.“ Legújabb határozata a választmányának az, hogy kedvezőtlen idő esetén is megtartja a mulatságot, csak hogy nem kint a szabadban, hanem este a Schwartz-féle „Vigadóban.“ A meghívók szétküldtek, kik esetleg nem kaptak, de arra igényt tartanak, forduljanak ifju Reberics Imréhez, a dalárda titkárához.

— **(Esküvő.)** Gál Vilmos pécsi kereskedő, kinek az az ismeretes afférje volt Schiller Józseffel, az „Otthon“ kávéház tulajdonosával, tegnap délelőtt 11 órakor Eszéken izr. ritus szerint egybekelt szive választottjával. Schiller Hedvig kisasszonnyal. Jóllehet a férj már előbb keresztény hitre tért, de a zsidó egyház törvényei szerint azért ő mindig zsidónak tekintendő.

— **(Cimadományozás.)** A király Gálóvits Győző dr. ügyvédnek, ki tanulmányait Pécsen végezte, a miniszteri segédfogalmazói címet és jellegzetes adományozta.

Ott állt a ház, mely tanuja lesz legboldogabb napjainak, nyitott ablakjaihoz felhallatszott a Balaton hullámverése. Mint egy óriási tükrök, ragyogta vissza a tó a nyári estnek minden bűbáját és hivatgatva, hízkelve csalogatta szépségének varázsával a fiatal asszonyt, hogy elringassa, elsusogja neki első álmait. Rajta volt még a fátyol, érintetlen a koszorúja, csak ujjai szoritották meg jobban férje kezét, a mint húzta őt a tó irányába, a parton himbálódzó csónak felé. Nemsokára eloldták a csónakot s az erős evező csapások messze behajtották őket. Mindenfelől az ég vette őket körül fenn a végtelen, a csillagokkal ékes, lenn a víz tükrében visszaráyogó. A boldogságtól mámoros férfi daliás alakja odahajolt menyasszonya felé, s a mint meghajolt, vízbe hullott a kabátjára tűzött fehér virág. Egyszerre kaptak utána mind a ketten.

— Vigyázzon! kiált a férfi, a mint visszatartja az egyensúlyt vesztett fehér alakot. És belesápadt, a hogy vasmarokkal fékezte meg a virág után hajló menyasszonyát.

— Midjárt elérem . . . ott . . . ott . . . nézd, meg kell lennie . . . babonás vagyok . . . eressz szabadon . . .

Egyszerre elsötétült előtte minden, megszedült, görcsösen kapaszkodott férjének nyakába s húzta magával lefelé a mélybe . . .

A fehér fátyol egy hosszú csikot hagyott maga után, a víz összecsapott fejük felett.

A hirtelen támadt vihar elsírta felettük nász-dalát . . .

A kik később meglátták a víz színére felvetett két ölkező alakot, azt hitték, a Szellő regéje lett újjá. Pedig forró, szerelmes sziv volt mind a kettő, élni akartak, vágytak a boldogságot, csak hogy az egyiknek már nem volt joga a földhöz.

Örökre lecsukódtak ajkaik, de a templom kertjének lombjai megremegnek még hangjuk emlékéitől, s valamelyik ágon szivszakadva trillázza egy kis fülemüle, szeretem . . .

Margit.

— **(Felhőszakadás)** vonult el a déli órákban városunk fölött, mely folyton nagyobb szemű jéggel vegyest előbb megkopogtatta a házak fedelét, később valóságos viszályzónául árasztotta el a város utcáit. A hegyekről lefelé suhanó patakok sebes árrá növekedve, elsodortak mindent, a mi utjokba esett. A Széchenyi téren a kövezetet is felfessitette a zuhogó víztömeg és a város alsó részeiben levő áthidalásokat mind elrontotta. Óriási mennyiségű víz tömeg zuhogott alá a hegyekről; a tettyei víz, mely máskor olyan békésen csörgedezik, a mai zápor al kalmával kárt is okozott. Az ölesnél szélesebbre duzzadt vizfolyás a Járányi-féle hás kerítését áttörve, az alatta fekvő Sirisaka-féle házat és telket teljesen elárasztotta, úgy, hogy a földszinti lakóknak menekülniök kellett. A puturluki csatorna egész hosszában bedől, úgy, hogy sürgős javítás nélkül a hafáros házak folytonos veszélynek vannak kitéve. A vigóhidnál az ár elmosta a vasuti síneket, a Kossuth-utcában a Gyimóthy-féle üzletbe, Eber Ferenc hentes üzletébe s több más helyre is behatolt a víz, nagy károkat okozva. A szőlőhegyekben még nagyobb volt a jégverés, mint a városban és sok drága pénzen rekonstruált szőlőtelepet pocsékká vert. — Szerencse, hogy a valóságos istenitéleti idő rövid föléra alatt véget ért, különben talán még több kárt is okozott volna. — A kertészek így is panaszkodhatnak a miatt, hogy veteményeiket és gyümölcsfaikat a dió nagyságu jég tönkre paskolta. Mikor már a zápor úgy a hogy megszünt volna, fülrepesztő égi háboru, mennydörgés s villámlás félemlítette meg a különben is extaziában levő városi lakosságot. A Széchenyi tér déli részén álló Central kávéházba egy megszőkött villám-fiók beütött, ott asztalokat, tükröt, székeket, s más egyéb-nemű apróságot porrá zuzott. — A Nepomuk-utcában levő Kindl-féle gyárban tönkre tette a pusztító villám az egész telefon készüléket stb. sok más helyen kisebb-nagyobb károkat okozott. Ez a mezőgazdaságra minden esetben pangást okozó időjárás különben is várható volt a mult héten beállott augusztusi forróság után.

— **(Új ügyvéd.)** Dr. Czegka Zdenkó, városunkban is előnyösen ismert ügyvédjelölt, tegnap a fővárosban kitűnő sikerrel letette az ügyvédi vizsgálatot.

— **(A „Pécsi kerékpár egyesület“)** versenyei e hó 16 án lesznek az úszóghi, márfai és hirdi országutakon. A négy versenyszámra összesen 14 nevezés érkezett be, köztük Sopron, Budapest és Szombathelyről. A nevezések a következőleg csoportosulnak: — 1) Verseny a Magyarországi hegyi bajnokságáért. Táv. 7000 mtr. 1. Szabó Antal „Hungária“ K. E. Sopron. 2. Jungling József „Hunnia“ K. E. Budapest. 3. ifju Bedő Imre, 4. Pintér Ferenc „Pécsi Kerékpár Egyesület“ Pécs. 2) Soprona verseny. 15000 mtr. (zárt v.) 1. Kádár Ferenc (álnév). 2. „Favorit“ (álnév). 3. De Carina Emilió, a „P. K. E.“ tagjai. 3) Vendégek versenye. Táv. 30000 mtr. 1. Scheiber Oszkár „Pannonia“ Szombathely. 2. Jungling József „Hunnia“ Bpest. 3. Szabó Antal „Hungária“ Sopron. 4. Baranyai távverseny 121.4 klm. (Zárt v.) 1. Kiss Ernő. 2. Walla Ferenc. 3. Schmeisel József. 4. Philipovits József, a „P. K. E.“ tagjai.

— **(Leestek a létráról.)** A mai zivatart megelőzőleg egy szerencsétlen esésnek voltak szemtanúi a király-utcában sétálók. A meglehetősen nagy kocsiforgalom, az utca keskenysége s egy kőműves tapasztalatlansága — hol a Katics István kőműves és a napszámos nő dolgoztak — okozta ez utóbbiak szerencsétlenségét. A Berecz-féle házat javította Katics István, ki elég magasban állott a létrán, alatta pedig egy eddig ismeretlen nevű napszámosnő tartotta a vakolattal tele levő teknyt, mikor Jándó Márkus fuvaros ember haladt arra szép csendes kocsijával. A létrát, mely elég ügyetlenül a járdán alól állott, felül pedig nem volt megerősítve, a ficánkoló nő elrugta, s Katics és a napszámosnő a kemény aszfalra buktak. Több szerencsével esett a férfi, mert esés közben megkapaszkodott, de a nő egy hatalmas sikolylyal hanyat vágta magát, hogy önkivületi állapotban szállították a városi kórházba. Valószínűleg agyrázkódást szenvedett.

— **(Adakozás.)** A havi hegyi keresztre Szabó Sándor vendéglős 1 frtot küldött be szerkesztőségünkhöz. Rendeltesei helyére juttatjuk.

— **(Öngyilkos szerelmes.)** A tolnamegyei Sár-Szt.-Lőrincen Győri István 18 éves legény halálosan szerelmes lett a falu legszebb lányába, a kit egyszerűség okáért nevezzünk csak egyszerűen Juliskának. Ez a nagy szerelem nem maradt következmény nélkül, a mennyiben a szép Juliska egy szép holdvilágos este azzal lepte meg ábrándos Troubadurját, hogy anyának érzi magát. A Pista gyereket annyira meglepte ez a hír, hogy elkeseredésében, miután reménye se lehetett, hogy szive bálványát hamarosan oltárhoz vezesse, felakasztotta magát.

— **(Családi dráma.)** Dietrich János, mohácsi napszámos véres verejtékkel szerezte mindennapi kenyerét s ezt hűségesen megosztotta élete

egyedüli boldogságával, általa forrón szeretett nejevel. Az asszony azonban nem volt boldog, őt a biztos megélhetés sem elégítette ki; férjének folytonos betegkedése folytán az asszony rokonszenve ellenszenvvél változott át s gyűlölte férjét. A rossz viszony hosszabb ideig tartott, míg egyszer csak azt tapasztalta a férj, hogy az asszony jó reményben van. Minthogy tisztában volt azzal, hogy az asszony megszegte hűség esküjét, elhatározta magát, hogy megöli őt. Gyilkossági szándékát az elmúlt éjjel akarta keresztülvinni. Az alvó asszonyhoz közeledett s éles kését mellébe mártotta. Az asszony jajsikoltásait a szomszédok meghallották s a gyilkosság színhelyére siettek, hol az első segélyt megadták. Az időközben megérkezett orvos véleménye szerint az asszony kigyógyul sebéből. Ditrichet a csendőrség letartóztatta.

— **(Okirat hamisító.)** Eller Ferenc és neje sz. Müller Margit rácgörcsönyi lakosok még 1890. év telén roppant megcsappantak pénzdolgában. Főzték a tervet, miként kellene pénzt szerezni, végre az ördög tanácsára megállapodtak abban, hogy szereznek ők — de nem egyenes uton. Eller Ferenc egy kötelezvényt állított ki 170 frtról, melyre készíftető kezesekül Kaitz János és Rupp János rácgörcsönyi lakosok aláírását hamisította rá! Mikor így a hamis okirat készen volt, elvitte azt a község házára, hol is az esküdtek egész jóhiszeműleg tanuzták; nem kérdezték eredeti-e az aláírás. A mohácsi takarékpénztár ki is fizette a kötelezvényre vezetett összeget, s bekebelezte azt Kaitz és Rupp ingatlanaira. Nem sokáig maradt titokban a dolog. A károsultak tudára jöttek a hamisítónak, de ekkor már Eller visszafizette a kérdéses 170 frtot, úgy hogy valami nagyobb költség nem hárult a magukat károsítottak vállókra. A királyi törvényszék tekintetbe véve amategy körülményt, hogy Eller Ferenc jóhiszeműleg követte el az okirat hamisítást, csak 3 havi fegyházra ítélte vádlottat, ki azonban felebbezett az enyhe ítélet ellen.

— **(Örült spanyolok.)** Spanyol lapok a következő hírrel kedveskednek olvasóinknak: Palma helyőrségben két katonatiszt párbajra ment egymással. Hatvan golyót váltottak előbb és miután mind a két fél sértetlenül maradt, karddal folytatták a párbajt, de így sem sebesült meg egyikük sem. A segítők nem mondhatják el magukról ugyanezt: az egyik fején, a másik kezefején megsebesült. El lehet képzelni ezután, hogy micsoda magas hőfoku napsugarak azok, melyek az emberek vérért és fantáziáját hevítik Don Quijote és a bikaviadalok házájában.

— **(Brutális kéjenc)** Fögler János és neje lipovai lakosok f. évi április hó 19-én, szép idő lévén, Éva nevű 6 éves kis lánykájukkal a falu közelében levő szántóföldjükre mentek, hogy ott dolgozgassanak. Úgy delután 4—5 óra között elálmósodott a kis leány, meghagyták hát Kahn Gáspár szolgálójuknak, vigyázza a gyermekre, míg ők a szomszéd földre mennek, s később vigye haza. Mire a szülők este későn haza jöttek, a kis Évát vérben fekvő találták. Az anya fájdalommal leírhatatlan volt, nem tudta elképzelni, mi lelte szegény gyermekét. A vizsgálat folyamán s a kis gyermek vallomása szerint kiderült, hogy a brutális szolga erőszakot kísérelt meg. Ezen undorító kegyetlenségért a kir. törvényszék 2 és fél évi fegyházra s 5 évi hivatalvesztésre ítélte Kahn Gáspárt, ki azonban felebbezett.

— **(Agyonsújtotta a villám.)** A gödreszentmártoni uradalomhoz tartozó Szénás-pusztán Dobos Vendel gazdát és Kovács János szekekes bérest f. hó 10-én (kedden) delután 6 és 7 óra tájban munkaközben a villám agyonütötte. Mindkettő azonnal meghalt.

— **(Felhőszakadás és jégeső.)** A mult héten folytonosan esőért foházkodtunk — írja mágocsi levelezőnk — most pedig már azért könyörgünk, hogy szűnjék meg az eső, mert minden nap esik. E hó 9. és 10. én pedig valóságos felhőszakadásunk volt, mit jég előzött meg. Szerencsére a jég esővel jött s így nem sok kárt tett; de annál több kárt okozott a tegnapi felhőszakadás, mert a renden fekvő füvet, mely gazdáinkat oly szép reményekre jogosította fel, teljesen elmosta s ami megmaradt is, azt is annyira eliszaposította, s hasznavehetetlenné tette. A búzát és rozst ledöntögette és ebben is kárt tett. A kapás növények és tavaszi vetemények elég szépen állnak. Gyümölcs nem igen lesz; a szőlők eddig jól állnak.

— **(Kinevezés.)** Péczely Andor abauj-pásztói ügyvédjelöltet az igazságügyminiszter a szegárdi kir. törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

— **(Gazdasági tudósítás.)** Szent-Lőrincről írják lapunknak: A rétek, kaszálók az idén 25—35 % -kal jobban fizetnek, mint tavaly, a második hozam igen jónak ígérkezik. A megmaradt ősziék a pár heti kedvező időjárás alatt szépen fölvettek magukat s meglehetősen helyre jöttek, s ha nem fizetnek is oly bőven, mint tavaly, de a termés minőségre nézve bizonyonnyal olyan, vagy még jobb lesz, mint a tavalyi. A tavasziak igen szépen kikelték s szépen fejlődnek a kedvező időjárás mellett, a korai kukoricát, valamint burgonyát több helyütt kapálják.

— **(Egy szerzetes bűnei)** cím alatt tegnapelőtti számunkban napvilágot látott hírünkre vonatkozólag, legilletékesebb helyről nyert információink alapján kijelentjük, hogy az ott felemlített Kovácsévics Miklós soha sem volt az irgalmas-rendtagja, mert hát az irgalmas-rendnek Zágrábban nincs is lelkesze. Világi pap volt a szerencsétlen, a kitől büntetésképpen elvették a plébániáját.

— **(Alispán-választás Tolnában.)** Simonits Bélának szatmári főispánáért történt kinevezése által Tolnavármegyében megüresedett az alispáni szék. Eddig — két komoly jelölt van: Madarász Elemér vármegyei főjegyző és Dóry Pál, a völgyvárosi járás főszolgabírája. A vármegye urai Dóry mellett foglalnak állást, lévén ő sógora Széchenyi Sándor gróf főispán és valószínű belső titkos tanácsosnak. Madarásznak megválasztása tehát, ki a legérdemesebb az alispánságra, nehezen fog menni a hivatalos hatalommal szemben.

— **(Kutba ugrott.)** Mark Anna tolnamegyei murgai leány egy éves törvénytelen gyermekével a kutba ugrott. A kis ártatlant szerencsésen kimentették, de a boldogtalan anyát halva vették ki. A nyomor és az éhgyém kergették a halálba szegény megcsalt leányt.

— **(Érettségi vizsgálatot tett tanulóknak.)** A matematikai és fizikai társulat szeptember hó közepén Budapesten és Kolozsvárott az ez évben magyarországi nyilvános középiskolán érettségi vizsgálatot tett tanulók között a matematikából a fizikából versenyt rendez. Az első díj 100, a második 50 arany korona. A versenyre szeptember hó 8-ik napjáig lehet a társulat ügyvivő titkárnál Barotnik Gézánál (Budapest VI. Bulyovszky-utca 16.) jelentkezni. A jelentkezés egyszerű levélben történik, oly módon, hogy az illető megnevezi a tanintézetet, melyen az érettségi vizsgálatot letette s kijelenti, hogy Budapesten, vagy Kolozsvárott kíván-e versenyezni. Egy levélben többen is jelentkezhetnek közösen, de szükséges, hogy mindenki pontosan megírja a címet, mely alatt szeptember 10-ike táján a versenyre szóló meghívó neki megküldessék. A versenyző igazolásul érettségi bizonyítványát, vagy annak hiteles másolatát tartozik a versenyre magával hozni.

— **(Díjnokhumor.)** Egyik törvényszéki díjnok levelet írt a táblai kollegának. E levélben ez volt:

Ma délután szívesen látlak egy kis osonnára; a költségeket én viselem. Az osonna színhelye a — sétatéri kioszk.

— **(A pécsi kádársegédek szakegylete)** vasárnap tartotta meg ezidei kerti ünnepélyét a munkásegylet Ágoston-utcai helyiségében. A jól sikerült mulatságon az első négyest 86 pár táncolta s a fiatalosság hajnalig járta a csárdást. Ezen mulatságon következő felülhizetések folytak be: Rádics Lőrinc 4 frt 50 kr., Márkus József 1 frt 50 kr., Nagy Gyula 1 frt 50 kr., Bors Márton 1 frt 50 kr., Szélics Ferenc 1 frt 50 kr., Szifring Katalin 75 kr., Szabó Katalin 75 kr., Szorg János, Deák Nándor, Lang Lajos, Müller Nátán, Tausz Gyula, Plán Fülöp, Derner János, Szabó József, Szabó József, Török Benjámin, Gárhöfer Mátyás 50—50 kr., Léja János 40 kr., Alt Alajos, Packelhoffner Imre, Buchinger János 30—30 kr., Molnár Arthur, Kis Gadó Ferenc, Griffaton Miklos, Spitzer Gyula, Müller Max, Meznarics Miklós, Unger János, Köröszts József, Fábán József, Sziffer Antal, Bischoff Ferenc, Schillinger Mátyás 25—25 kr., ifj. Mathievics István, Mathievics István, Léja Katalin, H. O. 20—20 kr., Botlik Antal, Appelt Ede, Jusztusz Gyula 15—15 kr., X. Y. 30 kr., névtelen adakozóktól befolyt 65 kr., összesen 23 frt 50 kr. A pécsi kádársegédek szakegylete úgy a résztvevőknek, mint a jótékony alapra adakozóknak ez uton is a legforróbb köszönetét fejezi ki.

— **(Szerencse a szerencsétlenségben.)** Kukacz Jancsi e szavakkal állít a rendőrbiztos elé:

— Hiba van kiröm. Az asszonyom ellifentött.
— Annak csak örülhet kend, — feleli a biztos, — legalább nem zsörtölődik están kenddel senki emberlány.

— Az ám, csakhogy szerettem ezt az elvetemedett perszonát.

— Akkor hát szomorkodjék kend.

— Nem szomorkodom kirom, — nyugdicséli Jancsi, — mert a szomszédasszonytul ballottam, hogy az asszonyommal vele ment a Pocsék Pisti is, aki majd legalább gondot visel rá, míg hazakerül.

— Igaza van Jancsi, — hunyorgat az epéslelkű biztos, — ez csak szerencse a szerencsétlenségben.

— **(Csalódás.)** Kőcsoz Ábrist kilöttyentették a putikból. Ábris imig monologizál az utcán:

— Edős istenkém, azt hittem, hogy be vagyok rugva, pedig nem igaz, mert lám, ki vagyok rugva!

Lapunk legközelebbi száma, a holnapi ünnep miatt, pénteken délután jelenik meg.

Egy kis pletykaság.

(Karcolat.)

Csetlik ur és Botlik ur jó barátok. Barátságuk a mult farsang óta datálódik, mikor is Csetlik urat Botlik ur egy késő éjszakán, mikor a föld és az Otthon-kávéház már teljesen néma vala, a király-utca jégpáncélos tükrén hanyatthomlok fekvő találta. Botlik ur ugyanis valami potyamurin annyira megterhelte becses gyomrát boritallal, hogy az Otthonig valahogy csak elvándlizott a falak mellett, de innen aztán a Herkópáter kedvéért sem mozdult volna csak egy tapodtat is; inkább lekényelmeskedett a trottoár ölére. Ekkor hozta arra a vak véletlen Csetlik urat, kinek szívét szenvedő embertársa láttára szamaritánusi gyöngéd érzelmek szállották meg a Botlik urat fölnyalálva, elcipelte saját külön hónapos odujába. Mikor Botlik ur másnap délben fölungedett a langyos hónapos szobában és szeméit kinyitván, meggyőződést kívánva szerezni hollétééről, a mellette levő divánon nyujtózó borzas urtól azt kérdezte:

— Nagyon lekötelezne kedves felebarátom, ha megmondaná, hogy én most tulajdonképp hol vagyok?

— Az én vendégszerető lakásomon, — felel Csetlik ur, — az elmúlt éjjel találtam uraságodat... ott, tetszik tudni, a király-utcában... izé... fekvő...

— És ön kegyes volt —

— Szót sem érdemel...

— Oh nemes lélek, mivel háláljam meg ez emberbaráti szíveségét?

— Kérem, ne is beszéljünk róla.

— Mekkora szív, mekkora jellem, — kiált Botlik ur az ágyból kiugorva, — hogy e hőstettől még szólni sem akar!?... Uram, én is gentleman voltam teljes életemben, de mód nélkül lekötelez, ha barátságával megtisztel.

— Gilt, ime a parolám, — mondá kegyesen Csetlik ur, — mátol kezdve barátod vagyok.

— Pusztit fiam e szent szövetség megpecsételése, — felel könnyezve Botlik ur, — pusztit fiam, aztán bort és bandát!

— Meg szép lányt.

— Oh te kujon; erről én már rég lemondtam. No de a kedvedért mindent...

Ez időtől fogva Csetlik ur Botlik ur nélkül, ez meg amaz nélkül egy tapodtat se tenne. Együtt mennek mindenhol s ha Botlik ur leszopja magát, Csetlik ur a világot se iszik egyebet szódaviznél; ha pedig Csetlik ur kobakjában ül föl a spirituszos flakó, Botlik ur áldozza föl torkának száraz homok-sivatagját és nagylelkűen utasít vissza mindennemű italt, amire a finánc sarcot vet.

— Egyikünknek mindig vészmentesnek kell lenni, — mondák, — hogy ne érjen bennünket semmi baleset.

Még május hónap elején történt. Csetlik ur fiatal szívét holmi szerelmes gerjedelmek foglalták el, valahányszor reggel hivatalba menet Ámor istenke összehozta utját a Ferencziék-utcajabeli takaros kis szobacacával, kit egy vasárnapon merészen megszólított s meginvitált délutánra az Abbaziába. A cica roppantul megsértődött, össze-vissza pocskolta a szemtelen tolakodót és a meghívást — elfogadta...

Mikor másnap reggel Csetlik ur hazavetődött, szomorú látvány tárult szeméi elé. Botlik ur a közös hónapos odu padlóján ruhástul s bezuott fejével feküdt vala. Csetlik ur baráti szívét keserű érzelmek szállották meg, mikor legkedvesebb cimboráját e tehetetlen állapotban meglátta.

— Most az egyszer hagyta magára, — dörögte, — s ime ismét katasztrófa. Az állapotokon kell valamiképpen segíteni.

Ahogy Botlik ur kijózanodott, Csetlik ur e szavakkal járult eléje:

— Pajtás, örökké nem lehetek melletted; de hogy mégse érjen máskor is baj: meg kell nőstülnöd.

— Megbolondultál, ötven évvel megnőstülni?!..

— Tagadj el tizet.

— Az legkönnyebb volna. Hanem aztán a többi!

— No csak ne szerénykedj cimborám!

— Tudod mit, bizom a szavaid bölcsességében s megnőstülök. De ha valami kalamitás keveredik belőle, mindent a te fejedre háritok.

— Gilt, elfogadom; csak azt kötöm ki, hogy a nő valamiképp fiatalabb legyen náladnál...

Botlik ur tehát megnőstült. Egy fiatal varrófrájlát boldogított kezével, kinek egyéb dolga sincs, mint esténként az urát ágyba fektetni, mikor ez kevésbé bizonytalan léptekkel hazatámoog. Az elaltatás már könnyebben megy, mert ebben a menyecskeinek segélyére van Csetlik ur is.

Mikor úgy délben a hivatalból hazamenet találkoznak a sétatér gesztenyéi alatt, Csetlik ur mindannyiszor megkérdezi Botlik urtól:

— No pajtás, bánod-e, hogy megnőstültél?

— Oh, hogy is kérdezhetsz ilyet?.. Én va-

gyok a világ legboldogabb embere, kinek a legűbb asszonykája s legkedvesebb barátja van.

— Igazán örülök, — mosolyog ravaszul Csetlik ur, — már csak azért is, hogy nem kell a hátamat tartanom azért, hogy a házasság essent kikötőjébe besegitettem a csónakodat pajtikám...

Ejnye ni kutyafékom, majd el is feledem mondani, hogy Csetlik ur éveinek száma épp a felét teszi ki Botlik ur évei számának. No de ezzel astán sokat mondtam ugy-e? Berci.

TÁVIRATOK.

— **Kettős büntetés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kormány elhatározta, hogy Szemnecz Emil esküdtzéki ítéletét, mely tudvalevőleg Szemnecz királyszerítés vétségében találta vétkesnek, átküldi a katonai hatóságnak. Ebben az esetben a hadbíróóság a katonai büntető törvénykönyv szellemében lesz kénytelen eljárni és Szemneczet katonai rangjától megfosztani.

— **Külföldi lapvélemények Goluchowsky exposéjáról.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A külföldi lapok kivétel nélkül igen kedvezőleg nyilatkoznak Goluchowsky beszédéről; mód felett örvendeznek fölötte, hogy a békét hangsúlyozta.

— **Végre valahára.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Jekelfalusy Lajos, belügyminiszteri tanácsos, a rendőri ügyek fő referense nyugalmába vonul, utódja Bezerey Viktor miniszteri tanácsos lesz.

— **Pékek sztrájkja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti péksegédek mestereikkel sehogy sem tudnak megegyezni, a mennyiben a segédek által tegnap pontozatokba foglalt kívánalmakat a mesterek egyértelműleg mereven visszautasítják. A sztrájk holnap veszi kezdetét.

A kis lottó húzásai.

— Junius 8. —

Budapest	62	38	21	10	51
Lincz	51	36	77	70	58
Trieszt	47	26	59	42	55

Laptulajdonos	Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV	PLEININGER FERENC.
	TAISZ JÓZSEF kiadó.

Hirdetések.

478. szám.
1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 101. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 7333/95 számú végzése által Melli Elio végrehajtató javára Hochrein József és fia ellen 103 frt 32 kr. tőke, ennek 1895. év február hó 28. napjától számítható 6% kamatai és eddig összesen 32 frt 20 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felülfoglalt és 876 frtra becsült papír árúkból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a 8086/95 sz. kiküldés rendelés végzés folytán a helyszínen, vagyis Pécsen, leendő eszközlésére 1895-ik év június hó 22-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók esennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. § ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsen, 1895-ik évi június hó 8. napján.

Fonyó István

kir. bírósági végrehajtó.

759. sz.
1895.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cs. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíró 1895. évi 8377 számú végzése következtében Dr. Nick Alajos ügyvéd által képviselt Schmidt Gáspár és neje javára Milder Gábor ellen 80 frt s jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 374 frtra becsült szobabutorok, felszerelések, gazdasági felszerelvények, varrógép és sertések álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 10263/1895. számú végzése folytán 80 frt tőkekövetelés, ennek 1894. évi december hó 15. napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 55 frt 36 krban bíróság már megállapított költségek erejéig **Kassán alperes lakásán** leendő eszközlésére **1895. évi június hó 14-ik napjának délutáni 3 órája** határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881-ik évi LX. t.-cs. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt, Pécsen 1895. évi június hó 4. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó

Kárpitos üzlet.

Van szerencsém a n. t. közönségnek tudomására hozni, hogy minden a **kárpitos szakba vágó munkát** a legolcsóbb árak mellett elvállalok.

Nem különben elvállalok mindenféle **tapéta munkák** gyors és pontos elkészítését úgy helyben, mint vidéken. Tapéta mintákkal a legnagyobb választékban rendelkezem.

Továbbá általam készített

kész garnitúrák és pamlagok a legdiszesebb alakban raktáron vannak az **I. Pécsi Asztalos Egyletnél** (Jókai-tér 11. sz.), hol megtekinthetők.

A midőn a n. é. közönséget kérem üzletemnek megrendelések általi kegyes pártolására, maradok

kiváló tisztelettel

Rotter Béla

kárpitos

Pécsen, József-utca 33. szám.

Új szabadalmazott

önműködő

szőlővessző és növény-permetező

„SYPHONIA“

főleg minden eddig ismert permetesőt, mivel önműködően permetez.

Több ezer ily permetező van már alkalmazásban és ugyanannyi elismerő bizonyítvány tanuskodik arról, hogy a „Siphonia“ szerkezete minden más hasonló szerkezetet fölmúl.

Mayfarth Ph. és Társa

gazdasági gép-gyár.

Különlegességi gyár borajtók és csümlőcsértékesítés gépek számára.

Bécs, II/1. Taborstrasse 76. sz.

Arjegyzék ingyen.

Képviselek feivételnek.

Hirdetések jutányosáron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

Telefon!

Jókai-(kis)-tér II. szám.

Telefon!

Van szerencsénk a nagyérdemű közönséget tiszteletteljesen értesíteni, miként már számos évek óta fennálló s legjobb hírnévnek örvendő temetkezési intézetünket a jelenkor követelményeinek megfelelőleg a legczélszerűbben ujjalag berendeztük.

Ajánljuk fényes kiállítással ujjonnan készült üveges pompa, dísz és oszlopszatos **gyászkoocsijainkat**, úgy halott- és virág-szállító kocsijainka, s tisztelettel felajánljuk alkalmazottaink, nevezetesen felügyelő s szolgazemélyzetünk, fáklyásvivőink, portásaink, házitisztjeink, s gyászmenetvezetőink legpontosabb szolgálatát.

A legolcsóbb árakon rendelkezésre bocsátjuk a majdnem kizárólagos ujjonnan beszerzett legelegánsabb ravatalozási eszközeinket, együttesen avagy részletekben.

A legelőnyösebb feltételek mellett vállaljuk el a temetkezések teljes ellátását a különféle osztályok szerint **18, 25, 40, 60** frttól kezdve **400** forintot is meghaladó árakon.

Gazdag raktárt tartunk fém-,

fa-, fényezett- és bronzirozott koporsókból.

Elvállaljuk az elszállítandó hulla törvényesen előirt módon való légmentes csomagolását a bel- és külföld bármely irányában való szállítását, mely célból raktáron tartunk különleges üveg koporsó betéteket stb.

Kedvező helyzetünk megengedi, hogy gyászkoocsit kellő szolgálattal bármely távol lévő vidékre is a legolcsóbb árakon rendelkezésre bocsájthassunk.

A hatóság kívánalma folytán közegészségi szempontból összes kocsijainkat s ravatalozási eszközeinket a város belterületén kívül, külön e célra épített felszerünkben tartjuk s fertőtlenítjük, a mi által a ragályos betegségek elhurcolása teljesen ki van zárva.

Végül mg azon kérelmet intézzük a nagyérdemű közönséghez, miként bennünket teljes bizalmával megajándékozni méltóztatnék, melyet kiérdemelni legfőbb törekvésünk leendő.

Teljes tisztelettel

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat. Jókai-(kis)-tér 11. szám.

Telefon!

Jókai-(kis)-tér II. szám.

Telefon!